

Bergvesenet

Postboks 3021, N-7441 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr 5703	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering
Kommer fra arkiv Grong Gruber AS	Ekstern rapport nr	Oversendt fra Elkem AS	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Titel Rapport over geologiske arbeid i Grongfeltet i tiden 17 - 29.7.1959				
Forfatter Harald Bjørlykke		Dato År August 1959	Bedrift (oppdragsgiver og/eller oppdragstaker) Grong Gruber AS	
Kommune Røyrvik	Fylke Nord-Trøndelag	Bergdistrikt	1: 50 000 kartblad 19231	1: 250 000 kartblad Grong
Fagområde Geologi	Dokument type		Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt) Grongfeltet	
Råstoffgruppe Malm/metall	Råstofftype Cu Zn			
Sammendrag, innholdsfortegnelse eller innholdsbeskrivelse Befaringsrapport for Jomastollen Skjerp vest for Steintjellet Finbur kisforekomst, Sandøla Lillefjellklumpen nikkelforekomst Rapporten inneholder en vurdering av nikkelforekomsten i Lillefjellklumpen med anbefaling om videre undersøkelser med diamantboringer.				

Rapport over geologisk arbeid i Grongfeltet i tiden 17-29. juli 1959.

av Dr. Harald Björlykke.

Jernstollen.

Stollen var ved fællesferien begynnelsen den 18. juli inndrevet 1782 m.

I hele stollens forløp har man i stollretningen overveiende svevende lagstilling. På tvers av stollretningene sees i stollveggene noe bølget lagstilling med overveiende fall mot vest.

Ved 975 m ble påtruffet en råtusloppe med fall 60° mot N.

Ved 1200 m kommer man inn i en fyllitisk bergart med svevende lagstilling i taket og noen snåfoldet etter en akse i stollens retning.

Ved 1300 m opptrer en del kvartsårer i fyllitten.

Ca. 3 m fra stoff (ved 1779 m) kommer stollen inn i en grønnstein etter en oppsprukket sone som faller N ca. 60° og som sikkert må være en forkastningszone. Lagstillingen på den annen side av forkastningen er fremdeles svevende. Grønnsteinen er dels noe snåfoldet og dels består den av mer massive og kalkrike lag. Grønnsteinen viser spor av mineralisasjon av magnetisk og kopparkis.

Befaring av skjær V. for Steinfjellet.

Sammen med stiger Digre ble der den 20. juli foretatt en befarings av en del skjær på vestsiden av Steinfjellet som er nevnt i brev fra bergmester Aasgaard til stiger Digre, datert 13/1.1956, og som er omtalt av ekspedisjonssjef Gøthe i brev til undertegnede av 1. juli 1959.

Ytterligere opplysninger om feltene fikk vi ved en samtale med Karelius og Kleens Andreassen Finvolden som er fannvidne for anvisningene.

Feltene befinner seg øst for Finvoldsdalen fra Middags-
haugen i syd - over Sponalien mot Kjørden på kartbladet Frøinings-
fjell. De ligger således utenfor Grongfeltets grønnsteinsområde.

I dalsiden øst for Finvoldsdalen hvor disse felter ligger opptrer et bergartskompleks som stryker N-S langs dalen og med steil lagstilling.

Bergartene består av kvartaitter, trondhjemittgneis, glimmergneiser, amfibolitt og kalksten i vekslende lag, videre enkelte mindre serpentinitlinser. Skjerpene synes å være knyttet til kalkstenslagene, og der er skjernet på blyglans og koppermass.

På anvisningspunkt 1 er det sprengt ut en skjering 5-6 m lang og 1,5 m høy. Der såes ikke spor av ertmineraleer hverken i skjeringen eller i den utskutte masse. Derimot var der impregnasjoner av en lys metallinsende glimmer. Etter samtalen med Klesens Finvolden er det sannsynlig at det er denne glimmer som har vært antatt å være blyglans. Den nøyaktige beliggenhet av de øvrige skjerp kunne ikke konstateres, men bergarten på det sted skjerpene skulle ligge var av samme art som på anvisningspunkt 1. Alle disse skjerp må derfor anses å være uten interesse.

Finburs kistforekomst, Sanddøla.

Forekomsten er beskrevet av S. Foslie i NGU's publikasjon nr. 122, s. 84-86. Malmen ligner meget på Gjersvikmalmen. Der er påvist 2 ganger. Den sydlige har en drivverdig feltlengde av 210 m med 1-3 m mæktighet, og den nordlige har mæktighet 0,5-2 m og et malmareal av 80 m². Strøket er 6-8 med et fall mot N på ca. 70°. Det er utført en del undersøkelsesdrifter i tiden før første verdenskrig.

Den sydlige gang er fulgt ned skråsøkt ned til 18 m dyp, og der er påvist malm ved bormull ned til 50 m.

Den påviste malmmengde er etter Foslies beregninger 43 000 t., og mengden av sannsynlig malm ca. 45 000 t.

Forekomsten ligger innenfor Grong-lovens område, men der er opprettholdt gamle rettigheter fra før denne lov ble satt i kraft.

Selv om de nå kjente forekomster har en forholdsvis ubetydelig størrelse, synes feltet å være ganske lovende, og det ligger meget vel til rette for en geofysisk undersøkelse.

Bergrettighetene er tilbudt Jomaselskapet av stiger Stulers arvinger ved Fritz S. Stuler i brev av 20/2-59, og det ville være å anbefale at A/S Joma Bergverk søker å få en håndgivelse på feltet på rimelige betingelser f.eks. for 3 år for å utføre geofysiske målinger og eventuelt diamantboringer. A/S Joma Bergverk er det eneste selskap som etter Grong-loven har rett til å ta opp nye uttinger i feltet.

Lillefjellklumpen nikkelforekomst.

Der vises til tidligere rapport av H. Björlykke av 2. februar 1959.

Detaljerte undersøkelser i feltet viser at den lange indikasjon som går øst-vest mellom 200 og 225 N i sin vestlige del inntil ca. 800 V følger et bekkefar omgitt av myr og fortsetter over en flatere myr med enkelte oppstikkende fjellknatter østover. Nær indikasjonen såes 875 V, 800 V og 600 V gabbro med svake kisimpregnasjoner.

Undersøkelsene viste videre at Lillefjellklumpens skjerp ikke ligger i bunnen av gabbroen som anført i tidligere rapporter av Foslie og andre, men ca. 200 m fra gabbroens grense og antakelig mellom 50 og 100 m over gabbroens bunn, idet gabbroensgrensen ved koord. 1000 V ligger på ca. 80 N. Gabbroen i området syd for Lillefjellklumpens er noe sliret og veksler betydelig i kornstørrelse og farge fra lyse til helt mørke slirer. Den er i dette område sterkt oppsprukket og tektonisert og må forutsettes å danne en ganske tynn randplate over dette område.

De geologiske forhold i feltet synes derved å være ganske klare med en offsetmalm som er trengt opp i sprekker 50-100 m over gabbroens bunn og en svakt ledende plate nær bunnen som må antas å representere en magnetkisimpregnasjon som er en anrikning nær bunnen. Hvorvidt denne antatte magnetkisanrikte sone langs bunnen av gabbroen holder tilstrekkelig nikkel til å være drivverdig, må undersøkes med borer og analyser av borkjernene som tidligere foreslått. Syd for den funne indikasjon omkring koord. 850-900 V 50-60 N såes i dagen gabbro med betydelige kisimpregnasjoner som det tidligere har vært røsket litt på, men som ikke har gitt seg tilkjenne ved de geofysiske målinger.

Konklusjon.

Det er grunn til å anta at den svakt ledende plate nær gabbroens bunn som er funnet ved de geofysiske målinger med utgående øst-vest mellom koord. 200 og 225 N, representerer en magnetkisimpregnasjon i gabbroen.

Der bør undersøkes med boring og analyser av borkjernene om denne sone holder tilstrekkelig nikkel til å være drivverdig.

Plan for undersøkelser.

Som foreslått i rapport av 2. februar 1959 bør der først bores et diamantborhull (Dbh 1) ved koord. 300 n-800 V. Dette

blir antakelig noe dypere enn anslått i denne rapport. Hullet må bores ned til gabbroens bunn som antakelig ligger ved omtrent 100 m dyp.

Hvis dette hull blir positivt, bør antakelig denne sone undersøkes med ytterligere 2 eller 3 hull lenger vest, og hullene 2 og 3 på de kortere indikasjoner lenger N bør da utstå inntil videre.

Undersøkelse av de øvrige deler av Lillefjellklubbens gabbrofelt.

Gabbrofeltets syd- og vestsida ble fulgt opp i marken og der såes flere steder svake magnetkrisimpregnasjoner langs grensene. I en veiskjæring ved Skorovatnet var impregnasjonen særlig betydelig, men ikke så sterk at den kunne antas å være en malm.

I dette område bør der senere foretas mer detaljerte undersøkelser og eventuelt røskinger og diamantboringer.

Oslo, den 24. august 1959.

Harald Bjørlykke

Auskrift.
/19.

A/S Joma Bergverk,
Industridepartementet,
O S L O den.

Ulefoss 28. sept. 1959.

Rapport over tur til Grong 20-24. sept. 1959.

I tiden 20-24 sept. var jeg i Grong for å se på diamantboringene i Lillefjellklumpen. Under besøket ble hull nr. 1 ferdigboret og stanset på 120.03 m.

Det er i hullet ikke noe massiv malm av den typen som en har i skjerpel, men en har fra ca. 25 m og ned til ca. 100 m en jevn, men stort sett svak impregnasjon av magnetkis og svovelkis.

Det ble av denne impregnasjonsmalmen tatt 6 forskjellige prøver - hver på 1 m. Prøvene ble sendt til Statens Råstofflab. for analyse på H1 sammen med en prøve av malm fra skjerpel.

I de uttatte prøver er kjernene splittet og den ene halvdelan langt tilbake i kjernekassene. Bergartene i borchullet er svært varierende, og i den midtre delen av hullet er det stadig vekslende mellom gabbro, grønnstein og en sur kvartarisk b.a.

Det ble flyttet til "Hull nr.2" angitt i Björlykke's rapport av 2. februar 1959. Hullet ble anvist boret 120 m.

Når dette hullet er ferdig, flyttes bormaskinen over til Joma hvor en vil bore så langt en kommer i høst på det tidligere oppsatte borpogram.

Stiger Digre er orientert om de nye hullene på Joma, og han skal forsøke å sette ut hullene i marka.

A/S NORSK BERGVERK
GOVE GRUVER
Sverre Svinndal (s.)

Kopi sendt til:

Dir. Björlykke, Oslo
Røsdalens Bergverk, Halm
Stiger Digre, Limingen.

2 hull / 1959.

Wendin
3000 800 V
(7)
Diamant
Nitz 4008

4000 V
550 V
(2)